

blive vraget af Hensyn, hvis Berettigelse ikke godtgøres for Kollegiet, og som Ministeren desværre heller ikke fandt Anledning til at oplyse Rigsdagen om.

At disse uregelrette Forfremmelser tillige har en demoraliserende Virkning paa Embeds- og Privilegiesøgende, fremgaar tydeligt nok af den om sig gribende Tilbøjelighed hos Ansøgere til at efterstræbe indflydelsesrig Protektion eller jage efter Adresser; hvis der i enkelte Tilfælde overhovedet kan tillægges disse Adresser nogen Betydning, kan det i ethvert Fald kun være den, at de tale til Gunst for en enkelt Ansøger, medens de intet kunne udsige med Hensyn til den forholdsvis Afvejning af Ansøgenes Kvalifikationer, som maa forudsættes at ligge til Grund for ethvert retfærdigt Valg.

Kollegiet tør i denne Sammenhæng tillade sig af et lille Skrift, der for et Par Aar siden blev udgivet i Anledning af Kollegiets 100-aarige Bestaaen, at citere følgende Slutningspassus: „— — — Om Kollegiets Samvittighedsfuldhed i Afgørelserne saavel som om den Garanti mod Vilkaarlighed og Ensighed; mod personlige Indskydelser og personlig Indflydelse, som den kollegiale Organisation — — — har frembudt, er der — — — saavel fra Lægestandens som fra vekslende Regeringers Side faldet anerkendende Udtalelser nok — — —“.

I det her citerede Skrift fremhæves ligeledes udførligt de Ulemper, med hvilke Kollegiet som en Følge af sin forældede Organisation har haft at kæmpe, og de Forsøg, der i Aarenes Løb fra Kollegiets Side er gjorte paa at raade Bod derpaa, og et særligt Afsnit af Skriftet er helliget den *Reorganisation af Kollegiet*, hvortil dette i Slutningen af Firserne selv tog Initiativet, og som blev støttet og søgt fremmet af den følgende Tids Justitsministre. Ogsaa den nuværende Justitsminister har i Begyndelsen af sin Funktionstid udtalt, at denne Sag var en vigtig Sag, der kunde og burde finde sin Løsning, men desuagtet har gentagne Opfordringer fra Kollegiets Side om at søge Reformen gennemført været frugtesløse. Ministeren har ikke under sin 6-aarige Funktionstid været at bevæge til at genoptage denne Sag, hvis Gennemførelse dog, alt som Aarene gik, maa siges at være bleven mere og mere paatrængende.

Det maa sikkert efter det her anførte erkendes, at Ministerens Udtalelse i Rigsdagen om forholdsvis set som en næsten undtagelsesfri Regel at have fulgt Kollegiets Forslag og Indstillinger ikke giver noget klart Billede af det virkelige Forhold.

Og Kollegiet mener med den her givne Redegørelse tilstrækkeligt at have begrundet sin Misfornøjelse med den under den nuværende Justitsminister skete Forandring i Kollegiets Betydning og Indflydelse og yderligere at have retfærdiggjort sin Henvendelse til Kongen.

Sundhedskollegiet har i Aarenes Løb udført og udfører endnu den Dag i Dag i Samfundets Tjeneste et omfattende og ingenlunde uvæsentligt Arbejde, som dog kun for en meget ringe Del kommer til Almenhedens Kundskab; Antallet af de Sager, der aarligt passere Kollegiet, løber op til over Tusinde; Kollegiet har ydet Landets Domstole Vejledning i talrige Retssager, det har bistaaet saavel Ministerierne og Centralforvaltningens forskellige Afdelinger som Landets lokale Myndigheder i mangehaande Spørgsmaal af lægelig og hygiejnisk Natur, det har stillet sig til Administrationens Tjeneste ved Indsamling og Behandling af et omfangsrigt statistisk Materiale, ved Udgivelsen af forskellige Aarsberetninger og ved Iværksættelsen og Ledelsen af forskellige Foranstaltninger som Indsamlinger og Bearbejdelse af Oplysninger om Tuberkulosis Udbredelse, Organisation og Driften af Diagnosestationer i Landets forskellige Dele m. m.; men den ringe Forstaaelse, Kollegiet mener at have mødt hos den nuværende øverste Leder af Sundhedsvæsenet, har haft til Følge, at Kollegiet i Styrelsen af Medicinalvæsenet kun har set yderst ringe Spor af sin Virksomhed og sit Initiativ. Den ringe Opmærksomhed, Ministeren har skænket Kollegiets Udtalelser og Forslag, har maattet gøre en væsentlig Del af Kollegiets Virksomhed betydningsløs og har lidt efter lidt undergravet Kollegiets Anseelse.

„Sundhedskollegiets Betydning er i Færd med at blive blot traditionel, og Kollegiet mangler den Indflydelse, som Landets øverste Medicinalautoritet bør have.“

Og da nu alt, hvad der er passeret efter Fremkomsten af Kollegiets Besværing, først de ubeføjede og Klagemaalet ganske uvedkommende Angreb paa Kollegiet,